

nemfører aktiviteter inden for både den offentlige og den private sektor.

Et antal tyrkiske grønthandlere, pakistanske døgnkiosker eller kinesiske grillbarer er således ikke med til at gøre det danske samfund flerkulturelt, og det er et vist antal indvandrerbørn i en børnehave eller en skoleklasse eller for den sags skyld antallet af udlændinge i Gjellerupparken i Århus heller ikke. Folk fra forskellige kulturer kan nemlig udmærket leve side om side, uden at det nødvendigvis fører til et flerkulturelt samfund.

I virkelighedens verden er det et spørgsmål om, hvem der påvirker hvem mest, eller stillet op på en anden måde: Hvor stor indflydelse har de etniske minoriteter i det hele taget på det, der foregår i Danmark? De har eksempelvis ret til at stemme ved kommunalvalg, men hidtil er det ikke mange indvandrere eller personer med flygtningebaggrund, der er blevet opstillet, for slet ikke at tale om valgt, til kommunalbestyrelserne. Ved kommunalvalget i 1993 blev der, så vidt jeg husker, valgt 16 udlændinge til kommunalbestyrelserne, mens der vistnok ikke blev valgt nogen ind i amtsrådene. Hvis man ønsker at blive opstillet til Folketinget, skal man som bekendt være dansk statsborger, og det bliver helt interessant at se, hvad der sker ved næste folketingsvalg.

Hvis vi ser på, hvordan det ser ud i centraladministrationen, i kommunerne og i det private erhvervsliv, kan man heller ikke påstå, at de etniske minoriteter fylder ret meget blandt de ansatte og slet ikke, når vi taler om lederstillinger. Det er trods alt i nogle af disse kontorer, man sætter dagsordenen for samfundsudviklingen. Derimod kan der være noget om, at man visse steder – og jeg understreger visse steder – ser de etniske minoriteter righoldigt repræsenteret i gadebilledet, og her er der måske en pointe at gå videre med: Hvordan kan de etniske minoriteter, som vi møder i hverdagslivet, være med til at præge samfundsudviklingen på andre måder end ved at gå i børnehave eller skole eller bo i bestemte boligområder? Kan det overhovedet lade sig gøre at lukke op for de talenter og kvalifikationer, som vitterlig også findes blandt landets etniske minoriteter? Vi tror det faktisk i Det Radikale Venstre, og jeg tror, vi alle sammen – også Dansk Folkeparti – kunne have glæde af det.

Men det er ikke noget, der sker af sig selv. Det er noget, som vi, der sidder i magtfulde positioner i samfundet, må være med til at lukke døre-

ne op for. Jeg er helt enig med dem, der siger, at de etniske minoriteter skal lære dansk og lære det danske samfunds spilleregler at kende og især lære at overholde reglerne; men jeg vil gå lidt videre og sige, at vi andre også skal være parat til at lære noget nyt. Lad os f.eks. se, om man på arbejdspladserne kunne få mere glæde af de etniske minoriteters kvalifikationer. Lad os se på, om også kulturlivet kunne få tilført vitamintilskud fra nogle af de meget kompetente minoritetskunstnere, som i dag går rundt og har meget svært ved at få mulighed for at vise deres kunnen.

Hvis vi kigger os rundt i vores dagligdag, vrimler det allerede med eksempler på importerede samfundsværdier eller ting, vi har taget til os og opfatter som noget, der helt er vores eget. Kartofflen stammer fra Sydamerika, juletræet fra Tyskland, og hvad med vores religion, kristendommen? Den er importeret fra Mellemøsten. Eller hvad med de arkitekter, som har opført mange af vore smukkeste gamle huse? Det vrimler med gode og glade eksempler, og at der er kommet flere indvandrere og flygtninge fra lande, der ligger længere borte fra Danmark end Tyskland, Holland og Frankrig, er jo blot et udtryk for, at verden er blevet mindre, og at Danmark er med i internationaliseringen. I Det Radikale Venstre vil vi godt bakke dem op, der vil give de etniske minoriteter mulighed for på en positiv måde at vise, hvad de kan.

Så skal jeg afslutningsvis sige et klart nej fra Det Radikale Venstre til det dagsordensforslag, der er stillet af Venstre og De Konservative.

Tom Behnke (FP):

Hvis det stod til Fremskridtspartiet, skal Danmark ikke være et multietnisk samfund.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at det er problematisk, at vi over hele verden har flygtninge, og det er mange millioner flygtninge, vi taler om. Der skal heller ikke være tvivl om, at Fremskridtspartiet bakker op om, at Danmark selvfølgelig skal løfte sin del af byrden og være med til at prøve at gøre livet lidt nemmere for flygtningene rundt om i verden. Men det er vigtigt, når vi yder hjælp, at vi yder hjælpen i nær-områderne, for alene det vil betyde, at vi kan hjælpe langt flere flygtninge, end vi kan ved at tage dem til Danmark. Det er et sundt og et godt menneskesyn hos Fremskridtspartiet, når der tales om flygtninge.

Hvad angår dem, der kommer til Danmark, er det vores opfattelse i Fremskridtspartiet, at